

Karjalan piirakat ovat kautta aikojen kuuluneet karjalaiseen ruokapöytään, niin juhlanan kuin arkenakin. Jokaisen piiraan paistajan hyppysissä on varmasti se oikea ja omintakeinen valmistustapa ja resepti.

Kotonamme oli tapana joka lauantai paistaa lähes 100 piirasta. Suurimmaksi osaksi teimme höllöpiiraita, jotka lihapotin kanssa olivatkin lauantainen pääruoka ja voi mite se ol' hyvää, vieläki herauttaa ves' kielelle kun sitä muistellee... Tapana oli kuoria piirasperunat jo edellisenä iltana valmiiksi että ne sitten varrai heti seuraavana aamuna voi keittää kypsäksi ja tehä höllöksi. Navettatöiden jälkeen alkoi sitten leipomispuuhut. Äiti oli kätevä ajelemaan kakkaroita, myö tytöt sitten enimmäkseen saimme olla rypyttämässä.

Hiitolan kotipihan perunoista

Hyvin on tuo piiraan valmistus säilynyt mielessä. Tässä nyt kolme meistä Tattarin tytöistä on jälleen näissä puuhissa. Sen verran historiallinen on tämä piiraanpaisto että lähes 70 vuotta on kulunut kun saahaa Karjalan kotipihalla kasvaneista perunoista tehdä piiraan täyte. Tarkoituksena on ne lupaukseni mukaan nauttia Hiitolan Pitäjässeuran tarinaillassa.

Pääarkkitehtina tässä puuhassa hääää Vihavaisen Airi, joka on tätä piiraskulttuuria meistä eniten vaalinut. On taas tosi mukava yhdessä siskosten kesken hääätä ja muistella entisiä aikoja.



Höllöpiiraita (perunapiiraita) odottamassa viimeistä silausta; paistoa ja voittoa ennen maistelua.

Höllöpiiraat Tattarlaisee tappaa

Piiraiden leivonta kirvoitti muistot esiin

Erästä lauantaiamusta ja piiraanpaistosta on jäänyt iäksi mieleen hauska tapahtuma. Äiti ja siskoni Ritva olivat jo täydessä työn touhussa kun minä vielä nuorimmaisena sain jatkaa uniani. Heräsin kuitenkin melkoiseen huutoon ja halkojen kolinaan.

Mieleeni tulikin että onko niille nyt tullut tappelu kun tuommosen metakan nostivat. Syy kiljuntaan oli kuitenkin

kin pieni hiirulainen joka tuli eteisestä leipoja kurkkimaan. Melkoinen hiirijahti siitä sitten kehkeytyikin, apuna halot sekä kissa, joka näytti pelkäävän kaikista eniten, ehkäpä kuitenkin se naisten kiljuminen pelotti sitä enemmän kuin se pikkuinen hiiri. Tälle tapahtumalle on naurettu monet kerrat kun se on tullut mieleen.

Toisena hauskana muistona on siskoni lapset, jotka eivät suostuneet syömään äitinsä Pietarista tuomaa limppua. Syy sii-

hen oli kun heillä kylässä ollut Lyyti-mummo tuli vähän halveksien sanoneeksi että mimmosetha "kakkasorkat" tuotaki on olt' leipomassa. Kumpikaan lapsista ei suostunut limppua suuhunsa pistämään vaan totesivat että kyllä mummon piiraat on paljon parempia. Äitini tokaisussa ilmeni selvästi epäily naapurimaan leipojen hygieenisyyteen. Saattoipa vielä mukana olla katkeruutta

Jatkuu sivulla 9

Tässä lehdessä

Sukututkimuspiiri aloittaa Loimaalla

Nyt on kaikilla suvuistaan kiinnostuneilla mahdollisuus tulla kyselemään suvun asioista ja saada sukututkijoilta tuloste jo tutkitusta tiedosta.

Ensimmäinen kokoontuminen on keskiviikkona 28.11. klo 18.30 Loimaan kaupungintalon valtuustosalissa.

Lisää sivulla5



Moni matkalainen ajaa Karjalan kannaksen kautta tuleksaan Kurkijoelle, pysähtyminen on usein pikainen Viipurin kauppahallin vieressä.

Kannakselta löytyy paljon katsottavaa. Niistä kertoo Marja Lankinen

Sotahistoriaa ja kulttuuria Karjalan kannaksella

matkakertomuksessaan keskiaukeamalla



Tilaa joulukortiksi!

Uusia talvisia postikortteja

ilmestyi juuri vanhoista kuvista Kurkijoelta.

Kuvat nähtävissäsivulla 5

TILAA

Itselle tai lahjaksi

Tutustu tuotteisiimme s. 11

Toimitus on avoinna tiistaisin ja torstaisin klo 9-14,

Seuraavat lehdet ilmestyvät 30.11., 14.12.



Hiitolan mullassa kasvatetut perunat Raija Laaksosen (vas.) ja Terttu Ketolan perunateatterissa.



Tässä niitä syntyy kuin sienä sateella, Airi ja Terttu tositoimissa.

Vaalivuosi 2012 päättymässä

Tänä vuonna on ollut monia vaaleja niin idässä kuin lännessä, ei yksin meillä. Eniten huomiota ovat saaneet presidentinvaalit. Vaaleissa on vaalittu ja toteutettu demokratiaa eri tavoin. Suurilla johtajilla ja poliitikoilla on edessään suuria haasteita. Maailmanlaajuinen talouslama vaikuttaa meihin kaikkiin. Ilmasto oikuttelee ja luonnonvoimat jylläävät. Sodista ja selkkauksista ei tule loppua. Siviiliuhrien kärsimykset ovat karmeaa katseltavaa. Tilanne oli 70 vuotta sitten vielä pahempi. Mutta II maailmansodan pauhatessa kurkijokelaisilla oli uskoa ja toivoa paremmasta tulevaisuudesta, päästiin takaisin kotiin. Siitä, miten vietettiin joulua 1942, saamme tietoa muisteloista, joita kerätään joululehteen.

Kurkijoki-Säätiö on tänä vaalivuonna vaalinut tehokkaasti perinteitä. EU-rahoitteinen 1,5 vuotta kestänyt museohanke on saatu hyvään päätökseen. Oma lehtemme Kurkijokelainen ilmestyy edelleen kaksi kertaa kuukaudessa, ja niin jatketaan ensi vuonnakin. Mielenkiintoista luettavaa riittää. Kiitos lehden monen monille avustajille ja toimeliaalle toimitukselle. Viime

me kesän lukijamatkoilta saatu hyvä palaute innostaa lisäämään tarjontaa. Ensi kesäksi on suunniteltu neljä matkaa. Pitäjäjuhlatkin jatkuvat vanhaan malliin 2-päiväisinä. Näin joulun lähestyessä voisi hyvin harkita Kurkijokelaisen lahjatilausta lapselle, lastenlapselle tai vaikkapa hyvälle tuttavalle. Loppuvuoden hintatarjous on vielä voimassa.

Säätiön hallituksen tämän hetken ehkä vaikein haaste on Kurkijoki-Museon uuden toimitilan löytäminen. Pitkittyvän yleisen finanssikriisin takia säätiön talous on tiukilla. Pitäisi löytää museolle kohtuuhintainen toimipaikka viideksi vuodeksi. Määräaikavaatimus johtuu edellä mainitusta EU-hankkeesta. Mistä löydetäisiin nyt hyvä yhteistyökumppani? Eletään toivossa.

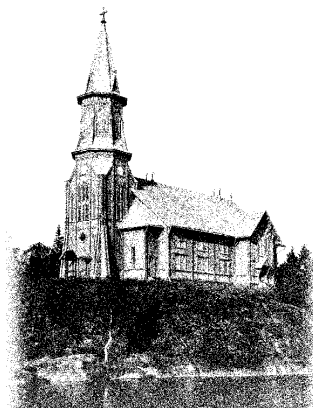
Elämä jatkuu syksyn kaamoksesta kohti valoisampaa aikaa.

Osmo Kuosa

Kurkijoki-Säätiön valtuuskunnan
varapuheenjohtaja

Hartaus sunnuntaille
18.11.2012

Valvomisen sunnuntai



Entä jos minua ei enää olekaan

Työikäisen ihmisen elämässä on paljon asioita, jotka pitävät hänet kiinni tässä ajassa ja maailmassa. Perhe, työ, luottamustoimet ja jopa harrastukset edellyttävät, että ihminen jaksaa huolehtia tehtävistään, taloudestaan, omaisuudestaan ja läheisistään. Niinkin vaaraton tauti kuin ohimenevä syysflunssa uhkaa kaataa järjestelyt, joiden varassa pyöritämme arkea. Suurempi vastoinkäyminen voikin sitten lamaanuttaa koko järjestelmän!

Kiireen keskellä olen joskus kysellyt itseltäni, entä jos en enää pystykään täyttämään sitoumuksiani. Jos minua ei enää ole huomenna, miten käy kaikkien vireillä olevien hankkeiden ja tekemättömien töiden? Luovuttaminen ja luopuminen tuntuvat äärimmäisen vaikeilta, sillä moni asia jäisi kesken-eräiseksi. En ole vielä siihen valmis, joten luopuminen ei sovi suunnitelmiini – juuri nyt.

Ensi sunnuntai on valvomisen sunnuntai. Meitä kehoitetaan pitämään varamme ja olemaan valveilla, sillä lähtö voi tulla äkkiarvaamatta. Tällä noutajalla tarkoitetaan Jeesusta Kristusta, joka lupasi tulla takaisin maan päälle ennemmin tai myöhemmin. Valveilla pitää olla myös sen vuoksi, että meidän oma aikamme voi tulla täyteen minä hetkenä hyvänsä. Lähtö tästä ajasta, kuolema, voi tulla pyytämättä ja yllättäen.

Lukuisten tehtävien ja velvollisuuksien keskellä meidän on hyvä silloin tällöin pysähtyä ja ajatella. Minulle voi käydä niin, etten saa kaikkea tehdyksi ja valmiiksi. Sen sijaan tämä käsillä oleva hetki on tärkeä. Ne ihmiset, jotka kohtaan ja joiden kanssa elän, tekevät tästä päivästä merkityksellisen. Voin luottaa siihen, että viime kädessä elämäni ja sen pituus on Luojan käsissä. Oma osuuteni jää aina keskeneräiseksi, eikä se tule milloinkaan täysin valmiiksi. Mutta Jumala armahtaa, rakastaa ja välittää minusta juuri sellaisena kuin olen.

Valvojan tunnuslause voisi olla psalmin kohta, jossa rukoukseen pyytää: "Ravitse meitä armollasi joka aamu, niin voimme iloita elämämme päivistä." (Psalmi 90:14)

Matti Peiponen

Pastori Matti Peiponen on tohtorikoulutettava
Helsingin yliopiston teologisessa tiedekunnassa.

Kuolleita

Rakkaamme, maanviljelijä

**Toivo Johannes
PÖLLÄNEN**

* 6.5.1936 Kurkijoki
† 30.10.2012 Pöytyä

Kuiskeessa lämpimän syystuulen
Luojan hiljaisen kutsun kuulen.
Aika on lähteä enkelten mukaan,
tällä ei enää auttaa voi kukaan.
Aika on kylvää, aika on niittää,
aika on kaikista hetkistä kiittää.

Kiitollisuudella muistaen
Merja ja lapset
Mika
Sisar ja veli perheineen
Muut sukulaiset ja ystävät

Ystävällisenä kutsuna ilmoitamme, että rakkaamme siunataan
Yläneen kirkossa lauantaina 24.11.2012 klo 11.00. Muistotilaisuutta vietämme läheisten kesken Yläneen seurakuntatalolla.

*Muista surussa
Kurkijoki-adressilla*

hintaa 8 €, saatavissa toimituksesta

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ
www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Raija Laaksonen, Marjaliisa Laine,
Lauri Pölkki, Antti Sahla, Tero Vehviläinen ja Marja Leena Virtanen
Päätoimittaja: Helena Sulavuori
ja toimittajina kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Koulukuja 7, 32200 Loimaa, puh. 050-521 3336
toimitus@kurkijoki.fi, kurkijokelainen1@gmail.com
Avoinna: Tiistaisin ja torstaisin klo 9–14

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää lähetettyjä aineistoja. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 80 senttiä/mm + alv 23 %
Mustavalko 60 senttiä/mm + alv 23 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 12 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi 44 euroa
6 kk 25 euroa
Pohjoismaat 49 euroa
Muualle 57 euroa
Tilinumero:
FI 12523900 40000897

Y-tunnus 0204020-9
Sivunvalmistus:
Etusivupaja, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Muistettavaa

Vampulan Karjalaiset ry Syyskokous ja pikkujoulujuhla Karjalatalo Toivaisella su. 25.11. klo 17. Joulupuuro ym. Tervetuloa joukolla mukaan. Hallitus

Tampereen Seudun Kurkijokelaiset kokoontuvat tiistaina 20.11. klo 15.30 kaupunginkirjasto Metson luentosalissa 4. Sisäänkäynti Hämeenpuiston puolelta, samasta ovesta kuin Muumilaaksoon ja kivimuseoon.

Hiitolan-Kurkijoen sukututkimuspiiri pohjustaa toiminnan aloittamista Loimaalla. Tapahtuma 28.11.2012 klo 18.30 Loimaan kaupungin valtuustosalissa, Kauppalankatu 3. Kaikille juuristaan kiinnostuneille: mitä sukututkimus on, mitä tietoja Kurkijoen (Hiitolan) suvuista on saatavissa, miten sukututkimuspiiri Loimaalla ryhtyy toimimaan. Tervetuloa!

Hiitolan Pitäjäseuran Sukututkimuspiiri kokoontuu to. 29.11. Tuomarinkatu 2 Pori klo 17-20 Piirin vetäjänä Harri Kekki. En-tiset ja uudet tervetuloa.



Murteella

Mitä seuraavat murren sanat tarkoittavat? Tarkista tietosi takasivulta.

1. Pie
2. Pinkaus
3. Piti
4. Puolo
5. Päinnä (tänä)
6. Raakiainen, raakijainen
7. Reututa (poispäin)
8. Revohka
9. Ruka
10. Saikka

Nimi- päivät

Marraskuu
viikko 46

19 pe Arne, Aarno, Aarni
17 la Eino, Einari
18 su Terho, Max, Jousia

viikko 47

19 ma Liisa, Elisa, Eliisa,
Liisi, Elisabet, Elise
20 ti Lapsen oikeuksien
päivä, Jari, Jalmari
21 ke Hilma
22 to Silja, Selja
23 pe Ismo
24 pe Lempi, Lemmikki,
Sivi

25 su Katri, Kaija, Katja,
Kaisa, Kati, Kaarina,
Kaisu, Riina,
Katariina, Katriina

viikko 48

26 ma Sisko
27 ti Hilka
28 ke Heini, Kaisla
29 to Aimo

Bongaa kurki

Kurkijoen Pitäjäjuhilla on useasti seisonut täytetty kurki puhujapöntön vieressä. Oikeat, elävät kurjet ovat jo lähteneet etsimään lämpimämpiä seutuja, mutta vaakunamme lintuja löytyy talvellakin, mutta kurkia löytyy monesta muustakin paikasta.

Kurjen asuinpaikkanahan pidetään suota. Kuvan kurki on "sisäkurki" ja majalle Haminan seurakunnan Simeon-salissa.

Jos olet löytänyt näitä "sisäkurkia", ota kuva ja laita toimitukseen.

Kuva: Paula Penttilä





16.11. Minä ylistän iäti Herraa, laulan kiitosta Jaakobin Jumalalle. Hän murtaa jumalattomien mahdin, mutta vanhurskas kohoaa kunniaan. Ps. 75:10-11

17.11. Antakaa jokaiselle se, mikä hänelle kuuluu: kenelle vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia, sille kunnia. Room. 13:7

18.11. Jeesus sanoo: ”Sitä päivää ja hetkeä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit eikä edes Poika, sen tietää vain Isä. Niin kuin kävi Nooan päivinä, niin on käyvä silloinkin, kun Ihmisen Poika tulee.” Matt. 24:36-37 Virsi 163:1 ”Herätkää!” niin huuto kaikaa, ”ei enää unta eikä aikaa!” Se ääni kuullaan haudoissa. Lunastetut, havahtukaa, Jumalan lapset, kokoon-tukaa maailman Herran kutsusta! Yö kuoleman on nyt iäksi päättynyt, halleluja! Valmistukaa ja katsokaa: iäinen päivä kohoaa.

19.11. Me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus vallitsee. 2 Piet. 3:13

20.11. Hyvä on sen osa, jota sinä, Herra, kasvatat ja jolle sinä opetat lakiasi. Pahana päivänä sinä varjelet häntä, kun hauta jo aukeaa sille, joka rikkoo lakiasi. Ps. 94:12-13

21.11. Te tiedätte itse aivan hyvin, että Herran päivä tulee kuin varas yöllä. Emme siis saa nukkua niin kuin muut, vaan

meidän on valvottava ja pysyttävä raittiina. 1 Tess. 5:2,6

22.11. Minä odotan Herraa kuin vartijat aamua, hartaammin kuin vartijat aamua. Ps. 130:6

23.11. Herra, opeta meille, miten lyhyt on aikamme, että saisimme viisaan sydämen. Ps. 90:12

24.11. Jeesus sanoi: ”Valvokaa siis, sillä te ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee.” Matt. 24:42

25.11. Jeesus sanoi opetuslapsille: ”Kaikki kansat kootaan hänen eteensä, ja hän erottaa ihmiset toisistaan, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista.” Matt. 25:32 Virsi 158:8 Sinuun, Herra Jeesus, turvaan, nyt jo sinun olla saan. Niin en joudu joukkoon kurjaan, jolta taivas suljetaan. Armostasi autuuteen minut kannat taivaaseen.

26.11. Herra hallitsee ikuisesti, oikeus on hänen valtaistuimensa perusta. Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti, langettaa kansoille oikeat tuomiot. Ps. 9:8-9

27.11. Ja tulee ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä alkaen, kun kansoja on ollut, aina tuohon aikaan saakka. Mutta sinun kansasi pelastuu, pelastuu jokainen, jonka nimi on kirjoitettu kirjaan. Dan. 12:1

28.11. Minä näin uuden taivaan ja uuden maan. Ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta ollut enää. Ilm. 21:1

29.11. Sinun tuomiosi, Herra, ovat oikeat. Herra, sinä olet Korkein, maailman valtiias. Ps. 97:8-9

Perheutisia



Karjalaista sukujuurta oleva

Iiro Salo

vietti rippijuhlaa 30.6.2012 kotonaan Vantaan Metso-lassa. Konfirmaatiotilaisuus oli Korson kirkossa. Iiron äidin Marjon (os. Lehtinen, Loimaa) edesmenneet isovanhemmat Aili (os. Vuorimäki) ja Paavo Lisinen olivat Kurkijoelta.

Millainen oli Jouluku 1942?

Keräämme joululehteen muistoja joulusta 1942. Olitteko kotona Kurkijoella tai Hiitolassa vai evakkopaikassa jossakin muualla? Miten vietitte joulun? Joulukoristeet, lahjat ruoat? Rauhallisuus – rauhattomuus sodan vuoksi? Tunteet?

Kirjoita muistosi joulusta, julkaisemme niitä 14.12. ilmestyvässä lehdessä. Kirjoitusten tulisi olla toimituksessa viimeistään 4.12. Voit liittää kirjoituksesi mukaan myös valokuvia, jotka palautetaan. Voit kirjoittaa tietokoneella, kirjoituskoneella tai käsin.

Hallituksessa keskusteltua

Kurkijoki-Säätiön hallitus kokoontui marraskuun alkupuolella Aslak Sarren kotimuseon tiloihin. Paikalle johti ulkotulista ja lyhdyistä luotu valokuja. Hämartyvässä illassa Aslak Sarre esitteli laajaa kotimuseon esineistöä, joka kertoi pääosin hänen sukunsa Lappiin ja Kurkijokeen liittyvästä historiasta.

Kierroksen jälkeen hallitus siirtyi lämpimään keittiön pöydän ääreen emännän loihdimalle suppilovahveropiiraalle ja pullakahville.

Keskusteltiin laajasti Aslak Sarren toimittamasta materiaalista Kurkijoen kirkossa tehtävää DVD:tä varten. Hallitus päätti neuvotella asiasta vielä Kurkijoki-Seuran kanssa.

Museon tilakysymys auki

Perinne eläväksi hankkeen loppuraportti on postitettu Jokivarsikumppaneille ja sitä kautta ELY-keskukselle. Hallitus toivoi, että hankkeen loppumaksu saataisiin tämän vuoden puolella.

Hallitus päätti myös anoa lisää aikaa Loimaan OP:lta otetun lainan maksamiseen. Laina oli otettu Perinne eläväksi –hankkeen rahoittamiseksi ja koska hankkeen viimeisen maksatuserän saantiaika on vielä avoin, niin lisää aika on tarpeen.

Museon tilakysymys on vielä auki. Loimaan kaupunki ilmoitti, ettei siltä löydy tällä hetkellä sopivia tiloja museon käyttöön. Neuvottelut jatkuvat edelleen aktiivisesti kaupungin ja muiden tahojen kanssa tilojen löytämiseksi hyvien kulkuyhteyksien varrelta mieluiten Loimaan keskustan tuntumasta.

Museovirastolta on anottu 5 000 euron avustusta henkilön palkkaamiseksi ensi keväänä kokoamaan uutta näyttelyä.

Kurkijokelainen 2013

Hallitus päätti, että ensi vuonnakin Kurkijokelainen ilmestyy 24 kertaa vuodessa pääsääntöisesti 12-sivuina kuten tähänkin asti.

Hallitus keskusteli laajasti lehden vuosikerran hinnasta ja päätti ensi vuoden hinnaksi 49 €. Korotukseen vaikutti tämän vuoden alusta voimaan tullut 9 % arvonlisävero, joka nousee ensi vuonna 10 %:iin sekä jatkuvasti nousevat postituskustannukset. Hallitus totesikin, että jokainen uusi tilaaja on lehdelle tärkeä, jotta voimme tulevaisuudessakin toimittaa kaksi kertaa kuukaudessa laajan karjalaisen lukupaketin.



P. Hämäläinen Kurkijoelta on omistanut tämän nykyään Sarren kotimuseosta löytyvän työkalun.

Matkat Kurkijoelle

Hallitus päätti, että ensi vuonna järjestetään neljä matkaa Kurkijoelle. Teemanä ensimmäisellä matkalla sotahistoria, toisella hautausmaatalkoot ja kirkonmäen siistiminen, kolmannella vierailaan Kurkijoen lisäksi Valamossa ja neljäs matka on perinteinen Kurkijoen matka.

Matkoista enemmän tulevissa lehdissä, kun aikataulut ja hinnat selviävät.

Muita asioita

Päätettiin tilata uusia talvisia postikortteja. Postikortit ovat jo lehden painoon mennessä valmistuneet, joten näette korttien kuvat sivulla 5.

Kylästä kylään kirjan oikoluku on kesken, jatkotoimenpiteistä päätetään oikoluvun valmistuttua.

Seuraava hallituksen kokous pidetään Turun Upseerikerholla 18.12. Jouluruokailun merkeissä.

HS



Säätiön hallitus valmistautuu kokoukseen jyvän pirttipöydän ääressä, vas. Timo Rouhiainen, Lauri Laukkanen, Eero Sinkkonen, Pirkko Riihonen, Riitta Sainio ja valtuuskunnan vpj Osmo Kuosa.

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

60 Kurkijokelainen 60 VUOTTA SITTEN...

Kurkijokelainen N:o 43 – 1952, lauantaina marraskuun 1 p:nä.



Loimaan Karjalakuoro

Erilaisia juhlia järjestettävissä tultiin aina saman pulman eteen, että mistä saataisiin kuoro laulamaan. Kun tämä ongelma toistui vuodesta toiseen, heitti vuonna 1987 Petter Sairanen esille ajatuksen seuran oman kuoron perustamisesta. Asia käsiteltiin Karjalaseuran hallituksessa ja hyväksyttiin ilomielin. Kuoroasiana kehittelemään nimettiin Sairasen lisäksi Eino Vepsä.

Ensin tuli saada kuorolle vetäjä, joksi lupautuikin kanttori Antti Haatanen, syntyjään Sortavalan mlk:n poikia. Ja sitten Kurkijokelaiseen ilmoitus uuden kuoron perustamisesta. Ensimmäinen kokoontuminen oli 8.5.1987 Hirvikosken koululla. Paikalle saapui ilahduttavan paljon halukkaita (18) aloittamaan kuoro-

rotoimintaa ja 3.7. olleissa harjoituksissa heitä oli jo 26 henkeä.

Niin sai uusi kuoro alkunsa ja nimeksi tuli Karjala-kuoro. Jo saman vuoden kesällä pidetyssä Kurkijoki-juhlassa kuoro lauloi ensimmäiset laulunsa suu- ralle yleisölle. Seuraavana vuonna Kaarina Kaaprolasta tehtiin kuoron varajohtaja. Armi Haatasen tultua kuoron johtajaksi ja Kaarina Kaaprolan lopetettua, tuli kuoron varajohtajaksi Antti Haatanen.

Haatanen johti kuoroa toistakymmentä vuotta, hänen jälkeensä v. 2001 johtajuuden otti vastaan tyttärensä Armi Haatanen ja hänelle kaupunki myönsi 2002 kannustusrahan. Kuoro toimi alkuun Karjala-seuran osana, mutta toimittuaan



Loimaan Karjalakuoro laulaa v. 2000 pidetyssä Karjalaisten joulujuhlissa Vesikosken seurakuntatalossa Armi Haatasen johdolla.

runsaan vuoden kuoro valitsi itselleen toimihenkilöt ja hoiti siitä lähtien myös omat raha-asiansa.

Kuoro esiintyi vuosittain monissa tilaisuuksissa ja he tekivät konserttimatkoja mm. Petroskoihin ja ainakin kolme kertaa Kurkijoelle, jossa he esiintyivät patsaiden paljastusjuhlissa ja muistojumalanpalveluksissa. Kuorolla oli tärkeänä tehtävänä laulaa vuosittain

Kurkijoen pitäjäjuhlissa ja monissa joulujuhlissa sekä kirkkoissa.

Nyt kuluvan vuoden kesällä kuoro lopetti toimintansa. Se oli valitettava asia, sillä sen esiintymisiä olisi tarvittu edelleenkin, sillä Karjala-aiheisia lauluja eivät juuri muut paikalliset kuorot esitä. Tosin kuorossa oli havaittu miesääni- en vähäisyys, joka omalta osaltaan vaikeutti kuoron

toimintaa. Se puute olisi uskoakseni ehkä ajan mittaan korjaantunut?

Nyt on kiitoksen aika

Kuten edellä olevasta käy selville, tuli kuoro toimineeksi jo neljännesvuosisadan eli yhden miespolven verran. Lukuisat laulut on kuoron toimesta laulettu ja harjoitukset sekä juhlat käyty läpi. **Teitte merkit-**

tävää työtä karjalaisella rintamalla. Siitä mitä suurimmat kiitokset kuoron pitkäaikaisille johtajille ja laulajille. Teidän esityksiänne olisi kuunneltu vastaisuudessakin. Mutta maailma muuttuu ja meidät on opetettu luopumaan. Teidän toimintanne on nyt historiaa eli mennyttä aikaa.

Lauluistanne vielä kerran **SUURET KIITOKSET!**

Eino Vepsä

Kurkijokisia juttuja

Vasara putosi, isä nukahti

Muistan elävästi, miten tuoreita perustapilareita ja keskumuuria kasteltiin kantomalla Valkjärvestä vettä ämpäri poikineen! Sen ajan oppi oli, että tuoretta valua on kasteltava kunnolla useana päivänä, jotta valuista tulisi kovia ja sitkeitä. Lieneekö tämä oppi vielä voimassa?

Sitten isä, Ikosen Antti ja minä aloitimme rakennuksen rungon eli piiluvärkin pystyttämisen. Ikosen Antti oli isän työkaveri Rautateiltä ja oli hyvä itseoppinut kirvesmies, kuten isänikin. Opin sinä kesänä -51 jonkinlaiset kirvesmiehen taidot minäkin.

Työ eteni ripeästi pitkää valoisaa kevätpäivää tehden. Säätsivät, enimmäkseen oli poutaa ja aurinkoista. Kun Valkin mökin runko kattotakstuoleineen oli valmis, näytti tuleva 5 kertaa 8.5m mökki minusta hyvin suurelta. Niin se näyt-

ti naapuristamme panimon toimitusjohtajasta Ripatin Osmostakin, joka tuli työmaalle ja tokaisi isälleni pelotellen: ”Että verta pierette ennen kuin tämä makasiini on valmis.” Isä sano siihen, että hartiapankissani tehot tulee riittämään, niin kuin sitten tulikin! Isä ja Antti alkoivat lyödä kiinni ulkopys-tylaudoitusta. Minä ja isän vanhin veli Pekko-setäni aloimme tehdä sisäpuolen vinolaudoitusta. Isä ja Antti uhrasivat kaikki Vrn vuorotyöstä irtoavat vapaa- ja lomapäivät mökkimme rakentamiseen. Kaikki tehtiin pitkästä tavarasta ja oli tietenkin hidasta ja työlästä nykyisten talopakettien nousuvauhtiin verrattuna.

Isän ja Antin työ oli leipoisan sopuisaa, sen sijaan minä äksyissä murrosiässä oleva nuorukainen en juurikaan sietänyt Pekko-sedän neuvoja. Muistan kivah-

taneeni, ”hoida vaan omat hommas, kyllä mää tän hallitsen, työ kuitenkin eteni ihan mukavasti.

Sitten eräänä päivänä isä tuli työmaalle suoraan Vrltä valvottuaan kaksi peräkkäistä yötä työpäivineen vuorotyössä. Hän nousi ylätelineelle ja alkoi vasaroida Antin hoitaessa alavaria.

Yhtäkkiä isän vasara putosi alas ja hän nukahti ylätelineelle ollen vähällä pudota! Silloin Antti karjaisi täysillä: ”Nyt Matti heti nukkumaan, ei täällä henkensä kaupalla sentään töitä tehdä!” Isä meni heti Toimelan yläkertaan nukkumaan, siellä oli meillä yökorteeri.

Nostan vieläkin hattuani isälleni. Hän oli tarmon ja ahkeruuden ruumiillistuma!

*Paavo S. Vepsä
Juuret Kurkijoella*



Minniitä ja vävyjä

Kulkumieheli käi lykky ko isäntä aamul haastel, et täs ois viel syystöitä tekemättä, ko tuo selkäki alko reistail-lemmaa.

Siint kehkeytyki pitempi- aikane olo talos.

Aikoi perästä emäntä supatti kammaris illal: ”Olet sie älynt, Mar-tytär on miust silmänt työmiestä sil silmäl.”

”En mie ole eriksie kahelt, sen oon pant merkit, et ossaava ja utala töissä”, isäntä vastas.

Loppui lopuks häitä ei varusteltu, eihä sitä sentää kulkumieheli. Rovasti luon nuoret käivät, nii heist tulj pari.

Nuor vävy tutustel kyläläisteki kans, kerra hää otti

puhhieks: ”Nyt ko mie oon talloo kuuluva, ni mie tien isot remontit.” Kyläläiset utsi: ”Mitähä mahat tehä?”

”Mie lyön nauloi seinii, et saap seinävier penkilt vaasttiet riippumaa.”

Karjalas tuotii minnii kottii. Kotpuoles yhes talos kolmel veljel olj vaimot ja anoppi sama kato al.

Nuorin poika illallispöy- väs otti puhhieks: ”Mitähä, jos miekiä tuon tähä oman naisen.”

Siin perries ukol olj viel talo pijos nyörit käsissää, hää eväst poikaa: ”Hylkää pois, ostetaa ens kesän uus niittokone, ajelet sil.”

Tähä nykysel olinpaikal

kerra tulj kaks ”Herran lähettilästä”, toine haasto karjalaisittai, hää olj naapurikylästä Tervajärvelt kotosi. Mie sanon, et mie olin -49 Perä-Seijäjoel teijä kyläläisel sähkötöis. Kyl mie tiesin ja tunsin, hää olj ”Minniin Antti”.

Savost - Kesk-Suomest tuotu minnii haastel: ”Meil koton paistettii kerral leipää nii paljo, et sitä olj tuva- ja aitaorsil pitemmäks aikaa.

Ukko otti piipu suustaa: ”Suattaa olla, voep olla niin- nii, et pit paistoa jaahoje ae-kaa.”

*Paavo Kärhjä
Kuva. Kurkijoki-museon valkokuva-arkisto. Kuva ei liity tapaukseen.*

Aamutuimaan

Mustankuun aika, onkos siinä jokin taika?
Järki muuten ihan jäässä, lorut kyllä pyrii
päässä.

Uni ei oo enää mitään, aatoksissa jokin
itää.

Lunta sataa, puissa kuura.
Tiskit oottaa, nälkä kurnii,
suolet huutaa, ruokaa tuokaa.
Tässä itsekseen huokaan,
mistä löytyis hyvä kokki,
jolta sujuis myöskin rokki.

Nurkas oottaa oiva wokki.
Kiinastako siihen kokki?
Brandyt, trendit usein vaihtuu,
vihanneksil kyllä laihtuu.
Turhat kilot ilmaan haihtuu.

Kaipaen vanhaa kunnon ruokaa,
sitä mulle vähän suokaa.
Potut pataan, läski pannuun,
sehän tehoo joka jannuun.

Mistä löytyis kunnon läski?
Kauhistus on sana läski.
Sitä välttelemään käski,
lääkärsätä, terapeutti.
Sydämen se rappeuttaa,
vaivat monet aiheuttaa.
Sitä kertyy vyötärölle,
ilmestyy ihan tyhjältä.

Onko tuo nyt ihan paha,
jos on vähän suuri maha?
j.k. Voiko laihaan kokkiin luottaa?

Anja

Onko 28.11. kalenterissasi? Kurkijokelaisten sukujen tutkimista Loimaan kaupungintalolla

Kurkijoen-Hiitolan sukututkimuspiiri aloittaa ensi vuoden alussa kuukausittaiset tapaamiset Loimaalla. Piiri on kokoontunut pääkaupunkiseudulla 13 vuoden ajan. Nyt aloitetaan tapaamiset myös Loimaalla, jonka lähiympäristössä asuu suhteellisesti eniten kurkijokelaisjuurisia. Lounais-Suomeen asettui myös valtaosa hiitolaista sodan jälkeen.

Keskiviikkona 28.11. klo 18.30 Loimaan kaupungin valtuustosalissa pohjustetaan toiminnan aloittamista. Tilaisuudessa kerrotaan, mitä sukututkimus tänä päivänä on ja mitä se harrastajalleen tarjoaa. Helsingin Karjala-talon harrastuspiirin jäsenet kertovat piirin toiminnasta ja kokemuksestaan. Kuulostellaan, mitä Loimaan seudun asiasta kiinnostuneet odottaisivat ja toivoisivat tulevalta toiminnalta.

Sukututkimusta voi harrastaa monella tavalla, monesta näkökulmasta, monella laajuudella ja syvyydellä. Piiri tarjoaa juuristaan ja entisestä kotipaikkakunnastaan kiinnostuneille leppoisaa foorumin harrastaa, yhdessä samanmielisten kanssa. Tule ihmeessä ku-

lolle 28.11, jos harrastat jos sukututkimusta, olet ajatellut joskus aloittaa - tai sitten muuten vaan.

Tervetuloa!

Hiitolan-Kurkijoen
sukututkimuspiiri
Psta Ahti Kurri



Särkijärven kyläkirja tekeillä

Kirjahanke on jo varsin pitkällä. Samat eläkeukot ovat asialla, jotka Alho-kirjaa tekivät. Mikkelissä käymme vielä keräämässä tilojen pinta-ala ym. tietoja ja muutamia Särkijärveä koskevia kartoja koitetaan saada mukaan.

Lisäilemme tarinoita, tietoja ja valokuvia, jos niitä löytyy. Tässä mielessä ottaisimme mielellämme vastaan särkijärveläisten ja heidän jälkeläistensä kertomuksia esimerkiksi kylän tapahtumista ja tarinoista, joita on kuultu vanhemmilta ja isovanhemmilta. Kurkijokelaisen numerot on käyty lävitse, joten siellä julkaistuja emme kaipa. Molempien

evakkomatkojen kuvaukset ovat vielä ohuella pohjalalla. Niitäkin voisi toimittaa meille.

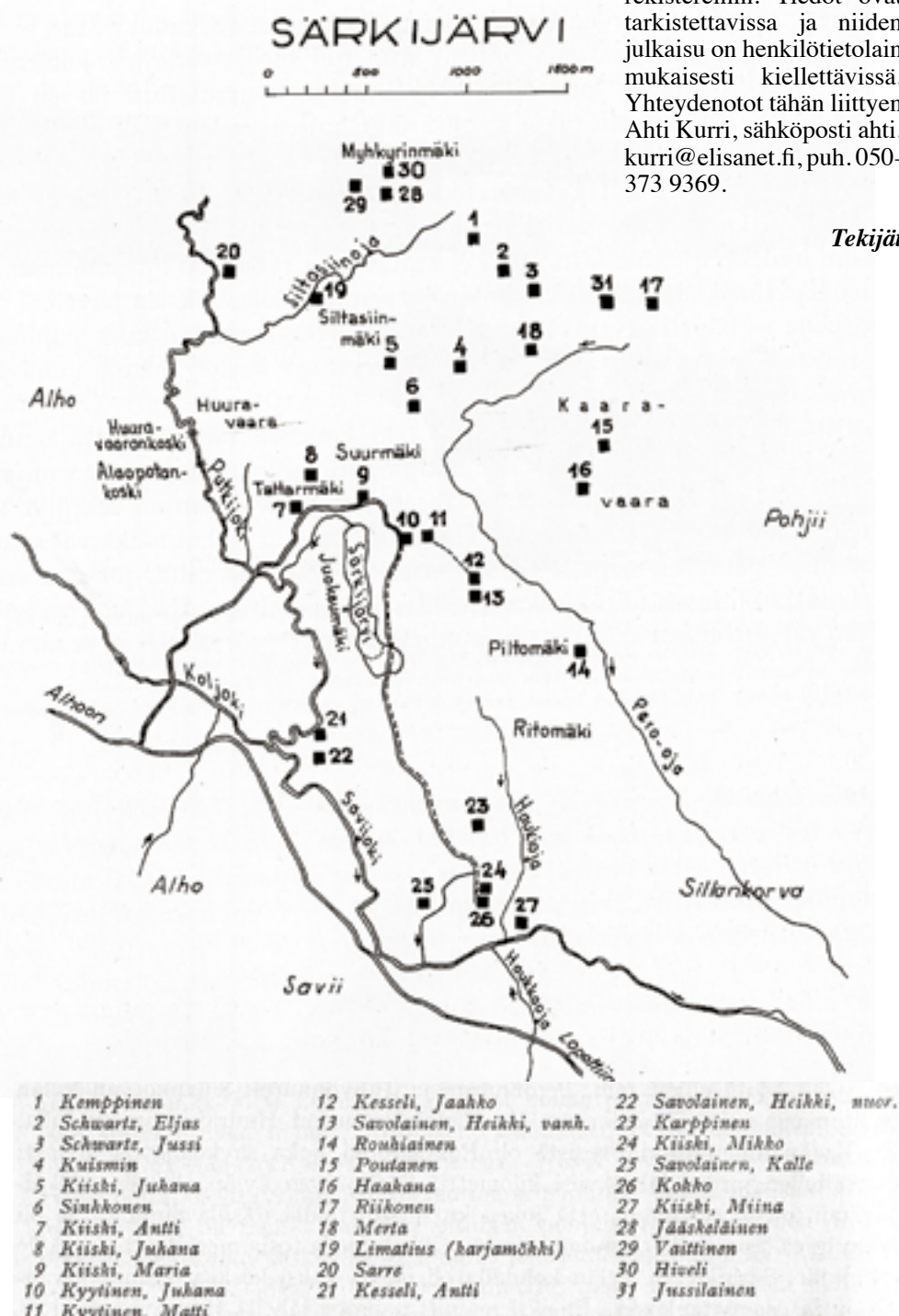
Peräänkuulutamme myös valokuvia Särkijärven taloista. Kuvat on jo Kiiskien taloista 7, 8, 9, ja 24, Kyytisten taloista 10 ja 11, Jaakko Kesselin talosta 12, Savolaisen talosta 13 tai 22?, Mikko Poutasen talosta 15 ja Sarren talosta 20. Talonumerot ovat Kurkijoki kylästä kylään -kirjan mukaiset. Kuvat skannataan ja palautetaan lähettäjille.

Kirjoittakaa rohkeasti lyhyitä juttuja. Mikäli halutaan voidaan tietolähde tai kirjoittaja mainita aosivun alaviitteessä. Aikaa

annetaan tässä vaiheessa pari kuukautta. Lähettä kortesi kekkoon osoitteella Lauri Pölkki, Merenneidontie 21 C 6, 02320 Espoo tai sähköpostitse lauri.polkki@kolumbus.fi. Puhelin 0400-514545.

Kylän taloesittelyssä kerrotaan mm. talojen asukasperheiden ja heidän vanhempiensa henkilötiedot v. 1944 Alholla syntyneisiin lapsiin asti (perustiedot: nimi, syntymä- ja kuolinaika, jos tiedossa). Särkijärveläisten yhteydenotot tietojen täydentämiseksi ja varmistamiseksi ovat hyvin tervetulleita! Henkilötiedot on tallennettu Veikko Revon ja Ahti Kurrin sukututkimusrekistereihin. Tiedot ovat tarkistettavissa ja niiden julkaisu on henkilötietolain mukaisesti kiellettävissä. Yhteydenotot tähän liittyen Ahti Kurri, sähköposti ahti.kurri@elisanet.fi, puh. 050-373 9369.

Tekijät



UUSIA TALVISIA POSTIKORTTEJA VAIKKA JOULUKORTEIKSI!

Lisäksi saatavissa vielä vanhan sarjan kortteja.

Tilaukset ti ja to p. 050-5213336 tai sähköpostitse: toimitus@kurkijoki.fi.

Tilaukseen lisätään postituskulut.

Hinta 1 €/kpl
+ postituskulut



Pekka Kyytinen

- Pieni hiihtäjä
- Joulupuu



Matka- terveiset

Tuulahuksen upeiden veneiden ääreltä Monacosta lähetti lukijoillemme Hilka, joka on Pohjiin kylän tyttöjä. Hän kehui Monaco siistinä matkakohteena, jossa silmä lepää myös upeissa maisemissa. Hilka vieraili siellä kesäkuussa.



Sotahistoriaa ja kulttuuria Karjalan kannaksella

Olemme puolisoni Pekan kanssa käyneet kaksi kertaa Kurkijokella, joten tällä kertaa päätimme lähteä seura-matkalle Karjalan Kannakselle. Matkaoppaana oli everstiluutnantti evp Ilmari Hakala ja muonapäälikkönä toimi hänen vaimonsa Leena Hakala

Venäjän matkailusta innostuneet Pekka Kaiku ja Marja Lankinen Vuoksen rannalla.

Ensimmäinen vierailukohteemme oli Tali-Ihantalan taistelualue. Rajan ylitimme Pelkolan raja-asemalta Imatralta. Tali-Ihantalan taistelu käytiin jatkosodassa Saksan tukemana Suomen ja Neuvostoliiton välillä v. 1944. Taistelupaikka sijaitsee 8–14 km Viipurista pohjoiseen ja koilliseen. Käyty kamppailu on Pohjoismaiden historiassa suurin koskaan käyty taistelu ja Suomen armeija pysäytti Neuvostoliiton suurhyökkäyksen.

Säkkijärven polkkaa

Kävimme Vuoksen ylittävällä Kuukaupin sillalla Antreassa. Silta oli parhaat päivänsä nähnyt, mutta kesti hyvin meidät. Pelotti hieman, kun huomasin siltalankkujen alla näkyvän vuolaasti virtaavan Vuoksen. Neuvostoliitto asensi sillalle radiomiinoja jatkosodassa. Miina räjähti, kun määrättyllä radiotaajuudella soitettiin tietty kolmisointu.

Valitsemalla sointukuvio oikein saatiin laukaistua haluttu miina. Suomalaiset oivalsivat nopeasti, että kyseessä on yksinkertainen radiovastaanotin. Suomalaiset estivät miinojen räjäyttämisen soittamalla musiikkia samalla radiotaajuudella. Saariston Sirkka ja Säkkijärven polkka soivat radiossa. Viime mainittua on soitettu n. 1500 kertaa katkeamattomasti.

Runoilija Edith Södergran

Matkamme jatkui Kivennavalle, jossa Raivolan kylässä sijaitsee 31-vuotiaana keuhkotautiin kuolleen runoilija Edith Södergranin (1892-1923) muistomerkki. Hän on kansainvälisesti tunnetuimpia naisrunoilijoitamme. Hänen runojaan pidettiin epäsovinnaisina ja vaikeatajuisina. Elinäkänsä hän ei saanut ymmärtämystä eikä tunnustusta. Hellyttävää oli, että Södergranin muistomerkkin vieressä oli hänen Totti-kissansa

näköispatsas.

Terijoella, seuraavassa kohteessamme ei näkynyt sinisilmisiä liinapäitä, kuten lauletaan. Majoituimme siellä Suomenlahden rannalle Siestarjoella sijaitsevaan hotelli Returiin, joka on ollut entinen Kronstadtin komendantin asunto.

Kronstadtin surullinen historia

Toisena matkapäivämme kohteena oli Pietarin edustalla sijaitseva Kronstadt. Siellä puhkesi kapina alkuvuodesta 1921. Kronstadtilaiset kapinoivat bolshevikien ylivaltaa vastaan. Kapinoinjat pitivät aikansa puoliaan, mutta lopulta kapina kukistettiin verisesti maaliskuussa 1921.

Arviolta 8000 kronstadtilaista pääsi pakenemaan jään yli Suomeen, Terijoelle. Neuvostoliitto pyysi palauttamaan pakolaiset ja lupasi, että heille ei tapahdu mitään. N. 2000 pakolaisista jäi Suomeen tai muutti länteen ja n. 6000 pakolaista

palasi ja heidän kohtalonsa oli pakkotyö tai teloitus.

Surullisesta historiatan huolimatta Kronstadt on nykypäivänä erittäin siisti ja kaunis saari, jossa kannattaa vierailla. Saaren ympäristöön on rakennettu 17 tekosaarta Pietarin puolustukseksi. Terijoen entiset kuuluisat hiekkarannat ovat muuttuneet hieman kivikoisemmiksi, koska venäläiset ovat hyödyntäneet hiekan tien penkereeksi Kronstadtin.

Kronstadtin saarella sijaitsee v. 1703 perustetun Pietarin kaupungin perustajan Pietari Suuren patsas, joka on tehty Jeltsinin hallitsijakaudella. Pietari Suuri oli tosiaan suuri. Pituutta miehellä on ollut 2,04 m ja yllätys, yllätys kengänkoko 38. Miten mahtoi ukko pysyä tuulella pystyssä.

Stalinin uhrien muistolehdossa

Levashovossa sijaitsee Josef Stalinin vainojen suomalaisten uhrien muistomerkki. Kuusimetsässä olevalle muistomerkille johtaa hyvin hoidettu, hiekoitettu polku.

Stalinin väkivaltaiset toimenpiteet huipentuivat 1930-luvun puolivälissä aloitettuun ”puhdistuksiin”. Miljoonia ihmisiä ammuttiin, salamurhattiin, lähetettiin vankileireille Siperiaan tai he katosivat yksinkertaisesti jäljettömiin. Stalinin määräyksen johdosta n. 22 miljoonaa ihmistä menetti henkensä. Stalin on teloittanut jopa 48 000 suomensukuista uhrin. Myös tuhannet Neuvostoliittoon paenneet tai muuttaneet suomalaiset komunistit menettivät henkensä. Uhrien täsmällinen lukumäärä selviää tuskin

koskaan. Kun arkistoja on avattu, uhrien omaiset ovat saaneet tietää läheistensä kohtalon. He ovat tuoneet viimeiselle leposijalle ristejä, kuvia ja kukkia. Muisto-lehto oli erittäin vaikuttava paikka ja poistuimme bussille erittäin vaitonaisina. Emme saa koskaan unohtaa vainojen uhreja.

Muistolehdon ulkopuolella oli Kansalainen yhteiskunnan kurimuksessa-patsas, joka oli vavahduttava.

Siiranmäki ja Metsäpirtti

Kivennavalle Siiranmäen kylään pysähdyimme seuraavalle jatkosodan taistelupaikalle. Puolustus oli ryhmitetty mäellä olevan neljän tien risteykseen. Neuvostoliiton suurhyökkäys käynnistyi 13.6.1944. Hyökkäys alkoi kahden divisioonan voimin ja raskaiden tappioiden vuoksi sitä jouduttiin tukemaan vielä kolmannella divisioonalla.

Toisen päivän hyökkäystä edelsi yli kahden tunnin tulivalmistelu. Taisteluisa tuhottiin 21 vihollisen panssarivaunua. Kuunteelimme Ilmarin kertomusta taistelusta. Nyt Siiranmäki oli hiljentynyt, kuului vain lintujen laulu.

Söimme lounasta luonnon helmassa ja vettä tuli taivaalta, mutta joku sanoi, että parempi syödä lounasta sateessa kuin luotiasateessa.

Kiviniemi ja Vuoksi

Metsäpirtin kautta ajoimme Sakkolan Kiviniemeen, jossa majoituimme hotelli Losevoon. Illalliseksi saimme herkullista kuhaa. Illallisen jälkeen lähdimme Pekan kanssa kävelemään Vuoksen rantaan. Vuoksi virtasi kohisten ilta-auringossa.

Tutustuimme Sakkolan keskustaan ja poikkesimme ravintolaan. Ravintola oli länsimainen ja olut Suomen hinnoissa. Pekka piti paikasta. Kuulemma naisten takapuolet tekivät kahdeksikon muotoista liikkettä. No, olut ainakin maistui raskaan päivän jälkeen. Ravintolan yläkerrassa oli valokuvanäyttely Sakkolan keskustan sillan vaiheista ja kohtalosta.

Ilmari kertoi, että suomalaiset sotilaat olivat peräntymistilanteessa uineet Vuoksen yli selkäreppu ja kivääri mukanaan. Osa ei selvinnyt, mutta joku oli jopa oppinut uimaan ylittäessään Vuoksea. Nyt kun katselimme pelottavan voimakkaasti kuohuvaa Vuoksea, niin tuli sellainen olo, että mikään ei saisi minua noihin kuohuihin. Voiko Vuoksen tosiaan ylittää uimalla?

Äyräpään taistelupaikka

Äyräpäässä käytiin kiivaita taisteluja sekä talvisodassa v. 1940 että jatkosodassa kesällä 1944. Äyräpään v. 1934 valmistunut kirkko tuhoutui talvisodan aikana ja Neuvostojoukot räjäyttivät sen rauniot jatkosodan jälkeen.

Jalkaväenkenraali Adolf Ehrnrooth haudattiin talvisodan päättymisen muistopäivänä 13.3.2004. Siunaushiekkana käytettiin kenraalin omasta toivomuksesta kristallipullossa säilytettyä hiekkaa, joka oli tuotu Äyräpään kirkon raunioilta.

Summan kenttähautausmaa

Lähdimme Summan taistelupaikalle, jossa sijaitsee



Kauneimmat kaarisillat, ihanimmat kuudanyöt, nähnyt puiston katveessa oon Monrepos'n

suomalaisten kenttähautausmaa ja muistomerkki. Hauta-alueen koko on 20 x 30 m. Sinne on haudattu 204 Summassa ja Länsi-Kannaksella kaatunutta tuntemattomaksi jäänyttä sankarivainajaa. Hauta-alueen ympärille on vedetty kivipylväiden varaan rautaketjuaita. Paikka sai meidät hiljentymään.

Kävimme myös Johaneksen kenttäsairaalan muistomerkillä. Sairaala pommitettiin niin, että 21 sairasvuoteella olevaa sotilasta ja 2 työntekijää kuoli.

Illaksi Viipuriin

Majoituksemme oli Viipurissa ja viimeisenä iltana lähdimme koko seurue Pyöreään torniin illalliselle. Ravintolassa oli 15-hengen naisseurue viettämässä polttareita. Seuraan oli eksynyt myös muutama rohkea mies. Saimme nähdä miten Venäjällä osataan juhlia. Henkilökunta kantoi ruokaa ja juomaa seurueen pöytään, laulu raikui ja tanssilattialle oli kiire. Myös meidän seurueemme pääsi mukaan juhlintaan.

Sellanen ol Viipuri

Viipuri on ollut Suomen toiseksi suurin kaupunki 1930-luvun lopulla. Talvisodassa kaupunki vaurioitui

pahoin. Vaikka Neuvostoliitto ei saanut sitä vallattua, niin Moskovan rauhansopimuksessa se jäi Neuvostoliitolle. Jatkosodassa Suomi valtasi Viipurin takaisin v. 1941 ja kunnosti pahoin tuhotun kaupungin. Viipuri menetettiin lopullisesti 20.6.1944 klo 16.45, jolloin laskeutui Suomen lippu Viipurin linnan tornista ja viisi minuuttia myöhemmin suomalaiset lennättivät Linnansillan ilmaan. Viipuri oli menetetty.

Viipuri oli ennen menetystä hyvin merkittävä kulttuurikaupunki. Vierailimme Viipurin taidemuseossa, jossa ihailimme 1930-luvun suomalaisen teatterin loistoajan valokuvanäyttelyä. Esillä oli myös kauniita astioita, käsitöitä ja asusteita. Naisen reilu 3 metriä leveä hame oli upea näky. Opas kertoi, että ovista mentiin sivuttain. Näin elämäni ensimmäisen kauneuspilkurasian.

Vierailimme Monrepos'n puistossa. Puisto on vain muisto loistoajoista vaikka nykypäivänä puiston rakennuksia on kunnostettu ja aluetta siistitty. Maailman Kulttuurirahasto on myöntänyt 30 milj. dollaria puiston perusparannukseen kuittia vastaan.

Vierailumme aikana puistossa oli Ilmarin Leenavaimo valmistanut meille

VUOKSEN VARTIO

(Omistettu rykmentilleni 31.10.1939)

*Tänne me saavuimme rauhan työstä,
liesien loimusta, metsien yöstä,
täällä me seisomme, tänne me jäämme,
kunnes on murtunut taas idän paine
tai tulilaine
lyö yli päämme.*

*Kauan sun helmaas, mahtava Vuoksi,
heimomme kynelet virtoina juoksi,
paljon sun uomaas verta jo vuoti,
täällä kun vartijas, peittävät hurmeen,
saatteli nurmeen,
keihäs ja luoti.*

*Täällä on taisteltu puolesta maamme,
täällä me vieläkin taistella saamme;
tuima on tahtomme niinkuin rauta,
Vuokseen jos sorrumme kunnian teillä,
suuri on meillä
sankarihauta.*

Yrjö Jylhä

piknik-lounaan. Pöytä oli katettu ja keskellä pöytää oli Suomen lippu. Voiko hienompaa ateriaa nauttia kauniissa ympäristössä.

Kotimatkalle

Kotimatkalle lähdimme Saimaan kanavan kautta. Bussin takapenkkiläiset olivat ostaneet roppakau-palla luutia Viipurin torilta. Kuulemma pitävät luutien kokoontumisajot. Naurua

riitti.

Tämä matka oli hyvin pysähdyttävä ja puhutteleva. Välillä tuli sellainen olo, että ovatko nämä tarinat edes totta. Miten kovasti miehemme ovat taistelleet ja antaneet parhaat vuotensa rintamalla unohtamatta kotirintaman naisia, jotka ovat hoitaneet lapset sekä koti- ja maatyöt yksin. On muistettava, että suru on ollut yhtä suuri myös vihollisen puolella. Pekan kanssa olemme



Summan kenttähautausmaa. ”Sodassa 1930-40 kaatuneen tässä lepäävän 204 tuntemattoman suomalaisen sotilaan muistoksi. Suomen Valtio.” Näin kertoo koruttoman kiven teksti suomeksi, ruotsiksi ja venäjäksi.

jälkeenpäin puhuneet matkasta hyvin paljon. Tuntuu, että tästä matkasta muisteleminen ei lopu koskaan. Lopetan runoilija Edith

Södergranin sanoin: ”Maata jota ei enää ole, on kallein maa”.

Marja Lankinen
Salo



Josef Stalinin uhrien täsmällinen lukumäärä tuskin selviää koskaan. Kuvasa Stalinin suomalaisten vainojen uhrien muistomerkki.



Kansalainen yhteiskunnan kurimuksessa patsas- Levas-hovossa on vavahduttava.

Kurkijoen martat ruokakurssilla

ABC-ruokakurssit järjestettiin Loimaalla Puistokadun koulun opetuskeittiössä kolmena iltana 23. ja 30.10 sekä 6.11.2012.

Ensimmäisenä iltana oli aiheena oli ”Makoisat keitot”, toisena ”Jauheliharuut” ja viimeisenä päivänä ”Laatikoruuat”. Illan ohjelmaan kuului myös jälkiruoan ja salaatin valmistaminen.

- Kyllä saimme aikaiseksi oikein maittavia ruokia, jotka sitten illan lopuksi nautimme. Vaikka suurin osa meistä osallistujista on jo laittanut vuosikymmeniä ruokaa perheelle, niin aina kuitenkin oppii jotain uutta ja erilaista nykyaikaisista aineksista, kertoo Eevi Kempainen.

Kurssille osallistui muutama edustaja jokaisesta toi-

mintaryhmästä. Tulevaisuudessa kurssitusta päätettiin jatkaa ketjukoulutuksena toimintaryhmissä, jotta jokainen pääsee osallistumaan.

Marraskuun ruokakurssin osanottajat.



Tarina evakko-tytön elämästä

Osa 5

Karjalan kunnailta Etelä-Pohjanmaan lakeuksille

Aili Nevanperä kokee työttömyyden. Arvioimislautakunta muutti Loimaalle ja työt päättyivät. Nuori nainen etsii uutta työpaikkaa ja käyttää vapaa-aikaansa kotitöihin ja vierailuihin.

- Päiväkirjani kertoo kotielämästä, harrastuksista. Myös paikkakuntalaisiin tutustumisesta. Sopeuduimme hyvin uusiin olosuhteisiin. Totta se on, että on eroa karjalaisen ja pohjalaisen luonteen piirteissä. Jokainen tuli tietämään murteiden erilaisuuden, kirjoittaa hän tuosta ajasta.

- Kun tässä kirjoitan työpaikoistani niin jokainen niistä oli sodan aikaansaama. Työhän alkoi jo karjanajasta Kurkijoelta länteen, Aili Nevanperä muistelee.

Uusia töitä evakkotytölle

Ilmajoen rautatieaseman lähellä oli paikka, johon oli koottu kurkijokelaisten evakoiden tavaroita.

17.7.1946 järjestettiin maisteri Pekka Kyytisen järjestämä huutokauppa. Se kesti lauantaipäivänä klo 10-18. Rautatieaseman läheisyydessä sijaitsi yritys nimeltään Kaukosen rauta. Mieleeni on jäänyt, että se huusi eniten tarjotuista tavaroista. Muistan, että kauppattavana oli vain rautatavaroita. Olivatko kyseiset tavarat jostakin tehtaasta tai suuremmasta yrityksestä, en tiedä. Minä toimin huutokauppaan kirjanpitäjänä.

Työt olivat loppuneet, mutta nyt riitti aikaa kaikkien muuhun.

Alina-äitini oli töissä lähellä sijaitsevassa Palonkylän tiilitehtaalla, samoin

Veikko-veli. Minä tein kotitöitä, laitoin ruuat ja siivosin. Äitini työ tiilitehtaalla oli raskasta, joten oli hyvä auttaa äitiä kaikessa mitä tehtäviä oli.

Kävin tervehtimässä myös ystäviä, heitä oli joitakin. Tulkoon mainituksi Aulikki Vallas. Ilmajoen puolustusvoimien lääkin-tävarikolla asui everstilutnantti Vallas. Aulikki oli hänen tyttärensä. Tutustuimme toisiimme yhdellä leirillä vuonna 1942.

Leiri järjestettiin Kurun Karjulassa. Tyttöjen työkeskus 45 nimeltään. Tytöt olivat pääasiassa lukiolaisia Kotkasta. Muutamia, kuten Aulikki ja minä olimme muualta kotoisin. Olimme osaltamme lähteneet auttamaan isänmaatamme sen kamppaillessa Suomen itsenäisyyden, vapauden ja rauhan puolesta.

Keräsimme Puolustusvoimille metsistä esimerkiksi pihlajan, vaapukan ym. lehtiä, jotka kuivattiin. Niistä tehtiin sotapojille teetä. Vuorollaan, kun erilaiset metsämarjat kypsyivät keräsimme niitä päivät pitkät. Kun sienet alkoivat nousta maasta, alkoi niiden keräily. Elettiin kai pahinta pula-aikaa. Kun leiriläiset olivat metsissä kauan aikaa, niin arvata saattaa, että ruoka maistui. Keittäjä koetti keittää isolle tyttöryhmälle parasta ruokaa, mitä tarvikkeista oli saatavissa. Nälän kalvamisen tyrehdyttämiseksi meistä muutamat tekivät niin, että aamupuuron aikana pyysimme puuroa voipaperiin. Paperia saimme keittäjältä. Pahimpaan nälkään söimme kaurapuuroa kylmänä. Tämä keruuleiri kesti osaltani 13.7.-28.8.1942. Toisilla tyttöillä leiriaika oli pitempi. Isäni sairastamisen ja kuoleman tähden leirillä oloni jäi



Näitä Laatokan maisemia Karjalan tyttö kaipasi Ilmajoen lakeuksilla. Kuva. Kurkijokimuseon arkisto 1501/Pekka Kyytinen.

lyhyemmäksi. Tällä leirillä Aulikki tuli ystäväpiiriini.

Ajankulua työtä etsiessä

Joutessani pyöräilin milloin missäkin Etelä-Pohjanmaalta, oli "aakeeta ja laakeeta". Lakeus on laaja, silmä kantaa kauas. Alajoki –maisema oli silloin vielä kuin erilainen nähtävyys, peltoja, peltoja, silmin kantamatto-miin. Olihan se ja oli Kyrön-joki, joita ihailin, mutta voi, en osaa edes sanoa kuinka kaipasin nähdä Karjalan kunnaita, Laatokkaa ja Jänisjärveä. Pyöräilin, tien vieressä katselin hyvin tummanruskeaa Pohjanlahteen laskevaa Kyrönjokea.

Päällimmäisenä mielestäni oli kuitenkin työttömyys ja uuden työpaikan etsiminen.

6.9.1946 oli kauppareisulla. Kotiin mennessäni

ajattelin poiketa Kurkijoen kunnantoimistolla tervehtimässä Sylvi Hämäläistä. Emme olleet ihan lähiaikoina tavanneet. Hetken juteltuamme, Sylvi pyysi lähtemään museolle noutamaan kanssaan jotain tavaraa. Herra Tapola oli paikalla ja ystävällisesti esitteli meille museon.

Sukulaisten ja tuttujen tapaamisia

Tultuamme Ilmajolle, myös sukulaisemme tulivat tänne Etelä-Pohjanmaalle Kurikkaan. Äidin sisarperheineen, Martti Lukka, Aino-täti ja Anna-serkkuni asuivat Kurikan Plosilassa. Eemil-eno perheineen Kurikan Syväojalla. Kyläilimme toistemme luona aika usein.

Tapaamisia oli myös monien uiden kurkijokelaisten kanssa Kurikassa, asuivat siellä Aitsaaret ja Pajut.

Helmi Kylliäisen os. Pajun tapasin, mutta Eevi Nevala os. Aitsaari kävi luonamme Ilmajoella Ala-Huikussa. He olivat pikkuserkkujani. Kävi meillä monia muitakin, kuten Aune Niskanen os. Veijalainen, Selma Mettalo, joka myöhemmin avioitui Ilmari Soikkelin kanssa. Täällä Koskenkorvalla asui ystäväni Selma tätinsä Kristiina Kontulaisen kanssa. Heidän kanssaan vierailut jatkuivat vielä heidän muutettuaan Parikkalaan. Aika kului mukavasti, kun oli paljon vierailuja, haastamista riitti evakkojen vaikeuksista "oudon orren alla".

Uudella asuinpaikkakunnalla oli paljon mielenkiintoista nähtävää. Olin syyskuussa Selman luona kylässä. Päätimme lähettää Santavuorelle 5 kilometrin päähän katsomaan paikkaa, joka oli hyvin merkittävä Nuijasodan taisteluissa.

Alhaalla maantien vierellä on asiasta muistomerkki. Keskellä kirkonkylää on samaan sotaan liittyvä Ilkan muistomerkki, iso kivinen rakennelma.

Koko elämäni ajan olen ollut kiinnostunut historiasta.

Toivo työpaikasta

Näin lehdestä ilmoituksen: Toimistoapulainen saa paikan Ilmajoen Maanlunastuslautakunnassa 10.9.1946 alkaen. Allekirjoittajana Eino Hulden, insinööri.

Tein anomuksen päästäkseni sinne töihin.

Keskiviikkona 18.9.1946 olin perunamaalla perunoita kaivamassa. Ajattelin: - On postintulon aika, jospa tulisi mieleistäni postia. Mieleistäni tulikin, insinööri Eino Hulden kutsui kirjeellä käymään heti toimistolla.

Aili Nevanperä



Ilkan patsas on mukulakivistä rakennettu Matti Visannin suunnittelema monumentti. Se rakennettiin vuonna 1924 Jaakko Ilkan ja samalla kaikkien nuijamiesten muistomerkiksi. Kuva: Wikimedia



Ilmajoen museo, johon Lyyli Nevanperä tutustui, on rakennettu Ilmajoen toisen kirkon mukaan. Valmistumisvuosi 1914. Kuva: Wikimedia

Kirjoituskilpailu NUORISOSEURATOIMINTAA KURKIJOEELLA, HIITOLASSA tai uusilla asuinapaikoilla

Kilpailu on kaikille avoin. Voit kirjoittaa tai koota omia tai muiden muistoja tai perustaa esityksesi historiallisiin asiakirjoihin yms.

Kirjoituksen pituus n. 2 liuskaa tai n. 4000 merkkiä
Kirjoitus voi olla kirjoitettu tietokoneella, kirjoituskoneella tai käsin.
Kirjoitukseen voi liittää kuvia, jotka palautetaan.

Palkinnot

Palkintosumma 400 €, jonka palkintoraati jakaa parhaaksi katsomallaan tavalla parhaiden kesken, lisäksi tavarapalkintoja
Voittajat valitsee Kurkijoki-Säätiön hallituksen nimeämä raati.
Voittaja julkistetaan Pitäjähallilla Loimaalla 11.8.2013.

Kilpailuaika: 31.5.2013 asti.

Kirjoitukset palautetaan Kurkijokelaisen toimitukseen suljetussa kirjekuoressa nimimerkein varustettuna. Kuoren sisälle laitetaan toinen suljettu kirjekuori, jossa kirjoittajan yhteystiedot.



Kurkijokelainen-lehdellä on kilpailutöiden julkaisuoikeus.

Lisätietoja: päätoimittaja Helena Sulavuori, puh. 050-5213336, toimitus@kurkijoki.fi

Karjalan Liiton tapahtumia



Talvisodan syttymisen muistotilaisuus Tampereella

Talvisodan syttymisen muistotilaisuus on perjantaina 30.11.2012 klo 18 Tampereella. Tilaisuus on Tampereen Vanhassa kirkossa, osoitteessa Keskustori ja Tampereen ortodoksikirkossa, osoitteessa Tuomiokirkonkatu 27. Vanhassa kirkossa puhuu emerituspiispa Juha Pihkala.

Tilaisuuden jälkeen siirrytään kynttiläkulkueena ortodoksikirkossa järjestettävään palveluhetkeen, jonka pitää kirkkoherra Markku Toivanen.

Iltatee nautitaan Nikolainsalissa. Tarkempia tietoja Karjalaisseurojen Tampe-

reen piirin yhteyshenkilöltä Kauko Äikäkseltä, kauko.aikas(at)elisanet.fi.

Karjalan Liiton itsenäisyyspäivän juhla

Karjalan Liiton itsenäisyyspäivän juhla on torstaina 6.12.2012 klo 12 Karjalatalon juhlasalissa. Juhlapuhujana on professori, kirjailija Laila Hirvisaari. Musiikista vastaavat Karelia-puhallinorkesteri ja Viipurin Lauluveikot. Ohjelman kesto on yksi tunti.

Juhlan jälkeen on mahdollisuus juhlalounaaseen ravintola Kareliassa. Varaus p. 09 757 0077, tilavaraukset(at)ravintola-karelia.fi.

Jatkoa sivulta 1

kauniin kotiseutumme menestyksestäkin.

Meiä piiraihe resepti

Seuraava resepti on semmonen millä meil piiraat tehti. Tuota virallista reseptiä kirjoittaessani kyllä tunnen jo lähes 30 vuotta sitten pois nukkuneen äitini tuhahtelut ”et ehä noi pienen määrän tähe kehtaa piiraa paistoo ehkis käyvä”. Äidillä mittasuhteet olivatkin semmosii et kousikalline vettä ripaus suolaa ja jauhoja tarpeen mukkaa. ”Kyl sen sit taikinaa vaivates käsits tuntee millo niitä on tarpeeks.” Voitellu käytetään tietyst voisullaa.

Nyt muutkin kokeilemmaa piiraihe tekkoo ja ehkä aloittelijan on kuitenkin järkevintä aloittaa tuosta vähän pienemmästä piirasmäärästä ja taidon karttuessa sitten laajentaa tuotantoa. Makoisia hetkiä piiraihe parissa.

Raija Laaksonen

Karjalan-piirakat

(n. 20 - 25 kpl)

Piirakan kuoritaikina

2 dl kylmää vettä
1 tl suolaa
4,5 dl ruisjauhoja
0,5 dl vehnäjauhoja
Sekoita vesi, suola ja jauhot tasaiseksi massaksi. Kaada taikina pöydälle ja vaivaa kiinteäksi jauhoja lisäten. Kun taikina tuntuu kiinteältä pyörittele tangoksi ja leikkaa palasiksi. Pyöritä palat palloiksi ja painele litteäksi. Kauli sen jälkeen ohueksi kuoreksi jauhoja apuna käyttäen.

Höllöpiiraan täyte

(n. 20 – 25 piirakalle)
1 kg perunoita vettä keittämiseen
n. 1-2 tl. suolaa
2 dl maitoa
Voita höllön mausteeksi ja voiteluun

Keitä kuoritut perunat pehmeiksi. Kaada vesi pois, lisää suola ja soseuta. Lisää kiehausmaito ja kokkare voita, sekoita tai vispaa hyvin. Levitetään lämpimänä kuorille ja rypyttään. Paistetaan 300 asteen lämmössä. Voidellaan voisulalla.

Riisipiirakan täyte

(n. 20-25 piirakalle)
5 dl vettä
2 kahvikup. riisiä
1 litra maitoa
1 tl suolaa
Vesi ja riisit saavat kiehua niin kauan että vesi alkaa kuivua. Lisää maito. Kun maito alkaa kiehua pienennetään lämpöä ja annetaan kiehua hiljalleen joskus sekoittaen. Ryynejä ei keitetä aivan kypsiksi, koska ne kypsyvät vielä uunissa. Viimeksi lisätään suola ja voita maun mukaan. Täyte levitetään vielä hieman lämpimänä. Paistolämpötila on oltava 300 astetta. Voidellaan voisulalla.

Toimituksen

JOULUKAHVIT

perjantaina 30.11.
klo 10-14.00

Tule pistäytymään kahvilla jouluisessa tunnelmassa. Kahvikupin ja glögin ääressä voi tavata hallituksen ja toimitusneuvoston jäseniä tai rupatella tuttujen kanssa. Kinnaskurssilaiset paikalla esittelemässä töitään!

Tervetuloa kaikki yhteistyökumppanit, lukijat, ohikulkijat.



Joulutervehdys Kurkijokelaisessa

Joulutervehdykset sukulaisille ja ystäville julkaistaan Kurkijokelaisen numerossa 24, joka ilmestyy 14.12.

Joulutervehdyksen lähettäminen on helppoa. Sen ja maksun (5 €) voi lähettää kirjekuoressa postitse tai tuoda Kurkijokelaisen toimitukseen.

Tervehdyksen voi lähettää myös sähköpostitse tai tekstiviestinä. Aluksi lähettäjän nimi ja osoite, sen jälkeen ilmoitusteksti. Tällöin ilmoituksen hintaan, 5 € lisätään 1 €:n laskutuslisä.

Puhelimitse tervehdyksiä otetaan vastaan toimituksen aukioloaikoina ti ja to klo 9-14

Esimerkki: Maija (s. Meikäläinen) ja Kalle Karjalainen, Hiitola Hömmö ja Kurkijoki Lapinlahti – Loimaa

Voit laittaa joululehteen myös suuremman ilmoituksen joko värillisenä tai mustavalkoisena.



1 x 50

mv 22,50 + alv 23 (27,68)

väri 30,00 + alv 23 36,90

2 x 30

mv 27,00 + alv 23 (33,21)
väri 36,00 + alv 23 (44,28)

TERVEHDYKSET TULEE OLLA TOIMITUKSESSA VIIMEISTÄÄN 10.12.



Koulukuja 7, 32200 Loimaa
puh. 050-5213336
toimitus@kurkijoki.fi

Vanhoja kuvia

Ikkunan
ääressä

Kurkijoki-museon valokuva-arkisto on ehtymätön tutkimuskohde. Nyt lähdin liikkeelle ikkunasta. Useimmissa kuvissa ikkuna on jäänyt sen eteen asettuneen joukon selän taakse. Talon edustalla kuvattavat ovat usein asettuneet juuri ikkunan eteen. Joskus ikkuna on päässyt pääosaan. Avoin ikkuna, kesän lämpö. Tuuli heiluttaa kevyesti vaaleita verhoja. Tunnelma onnesta. Sisällä arkityöt valossa, ikkunan edessä. Välillä vilkaisu ulos.



Tarkka työ vaatii valoa. Käynnissä luultavasti maidon rasvamittauksen määrittäminen. Kuva nro 1668.

Mitähän ulkona tapahtuu? Kolme pientä päätä kurkistelee ulos, pienimpien päät eivät yllä kunnolla katselemaan. Vai onko kiinnostuksen kohde kukkiva omenapuu kimalaisineen? Pojat vasemmalla Lauri ja Matti Kyytinen. Kuva nro 2314.



Äiti, emäntä Elsa Kyytinen, "kaulaa", mankeloi pyykkää, lapsi Lauri lukee lehteä päivän valossa. Pöydän yläpuolella on sähkövalo, mutta se ei ole kuvaushetkellä käytössä. Kello raksuttaa aikaa, näyttää olevan iltapäivä klo 14.00. Kuva nro 1570.



Valo siivilöityy kauniisti pehmentäen rukin ääressä istuvan tytön olemuksen. Liisa Tiinus oli Kyytisellä apulaisena ennen sotia. Kuva nro 1705.



Hymyilevät ilmeet on suunnattu kohti kuvaajaa. Kuva huokuu kesäpäivän onnea. Kuvan henkilöt tuntemattomat. Kuva nro 2826.



Nuori mies hyödyntää ikkunasta tulevan valon hioessaan maatalousnäyttelyn kilpailua varten tekemäänsä haarikkaa. Työpöytä sijaitsee ikkunan ääressä. Pöydällä työvälineenä puukko. Kuva nro 2515.



Perinteinen kuva. Ikkunan eteen on kokoontunut kuvattava joukko. Tässä tosin kaksi naista katsoo ikkunasta ulospäin. Kuvaustilanteesta tai henkilöistä ei ole tietoa. Jos tunnistat, ilmoita toimitukseen. Kuva nro 1382.



Kari Rahiala
on vuosikymmenten
varrella kerännyt mittavan
kokoelman kaikkea
Kurkijokeen liittyvää.
Pääsemme kurkistamaan
hänen kaappiansa
kätköihin.

Uljaan kuolema postikortilla

Kaarlo Gummeruksen postikortti 10.8.1913 Elisenvaarasta Helsinkiin saattaneen kiinnostaa hevosmiehiämme. Kortissa ilmoitetaan ori Uljaan kuolema.

Kortin on lähettänyt eläinlääkäri Kaarlo Gummerus valtion konsulentti Herra Axel Alftanille Helsingin Länsirantaan.

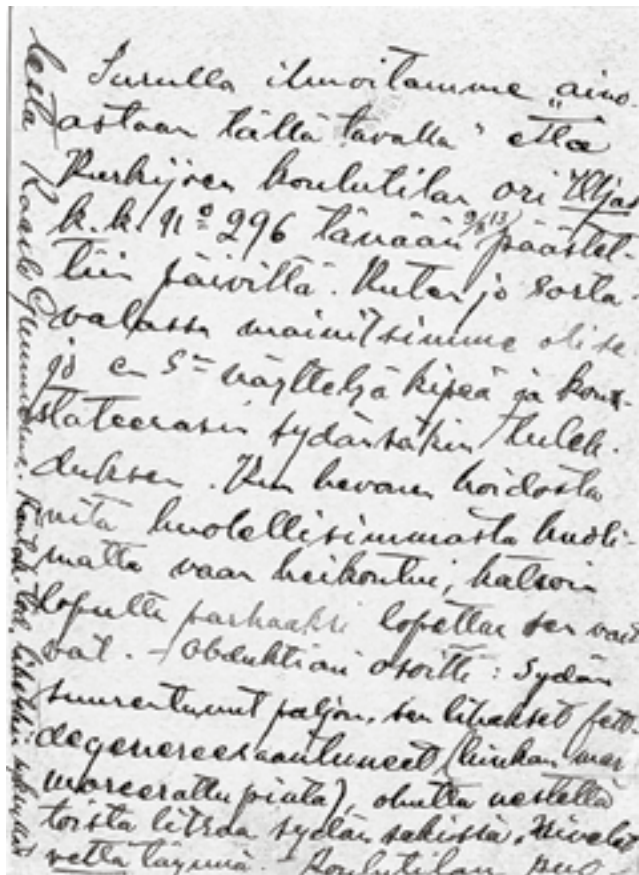
Gummerus toimi vuosina 1907–1919 Kurkijoen piirieläinlääkärinä ja eläinlääkinnän opettajana Kurkijoen Maamiesopistossa.

Kortin teksti:

Surulla ilmoitamme ainoastaan tällä tavalla, että Kurkijoen koulutilan ori Uljas k.k. 91:296 tänään 9/8 13 päästettiin päiviltä. Kuten jo Sortavalassa mainitsimme oli se jo en S=näyttelyä kipeä ja konstateerasin sydänsäkin tulehduksen. Kun hevonen hoidosta mitä huolellisimmasta huolimatta vaan heikontui, katsoin lopulta parhaaksi lopettaa sen vaivat. Obduktioni osoitti: Sydän suurentunut paljon, sen lihakset fettide-

genereeraantuneet (hiukan marmoreerattu pinta), ohutta nestettä toista litraa sydänsäkin. Nivelet vettä täynnä.

Koulutilan puolesta Kaarlo Gummerus. Kantak. tod. lähetetään syksyllä.



KAIPAATKO VANHOJA VUOSIKERTOJA?

Vanhoja täysiä ja vajaita vuosikertoja löytyi loimaalaisen Soldanin talon tyhjennyksen yhteydessä.

Seuraavat täydet vuosikerrat myynnissä hintaan 15 € + toimituskulut:
1973, 1976, 1977, 1989, 1995, 1996, 1997, 1998 ja 2001

Vajaat vuosikerrat, puuttuu 1-5 lehteä hintaan 5 € + toimituskulut.
1967, 1970, 1971, 1972, 1974, 1975, 1978, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1992, 1993, 1994, 1995, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001 ja 2002.

Tilaukset toimituksesta ti ja to p. 050-521 3336 tai sähköpostitse: toimitus@kurkijoki.fi.

kurkijoki.fi
on oikea tietopankki



Eskon puumerkki

TILAA

Itselle tai lahjaksi

Tule tutustumaan

toimitukseemme monipuolisiin tuotteisiimme. Toimitamme kaikkia artikkeleita myös postitse. Silloin lisäämme postimaksun myyntihinnan päälle. Hinnat sisältävät alv:n
Tilaukset tiistaisin ja torstaisin klo 9-14.00, puh. 050-5213336 tai toimitus@kurkijoki.fi

Myytävät tuotteet:

Kirjat:	€
Muistojemme Kurkijoki	30
Kurkijoen historia IV	21
Kurkijoki kuvat kertovat	5
Kurkijoki sodasta evakkoon	5
Kurkijoen Alho ja Alhonsalo - kyläkirja	25
Kurjenmiekka (Poskiparta)	5
Se on sata (Kurkijoen martat)	15
Parhaat jutut	5
Näin ikkeä - Kurkijoen kihlakunnan murresanakirja	10
Postikortit:	
Postikortit	1
Muut:	
Kurkien kutsu DVD	10
Lehden vuosikerta – CDR	20
T-paita - valkoinen, puna-musta teksti KURKIJOKI, koot S-XXL	15
T-paita - musta, puna-hopea teksti KURKIJOKI, koot S-XXL	15
T-paita - musta v-aukkoinen, puna-hopea teksti KURKIJOKI, koot S-XL	15
Adressit	8
Kurkijokelainen irtonumero	2



Kurkijoki taiteilijan silmin –palsta julkaisee taiteilijoiden teoksia Kurkijoesta.

Löytyykö kodistasi tai tiedätkö, mistä löytyy teoksia? Kuvaa teos ja kerro taiteilijasta, jos tiedät hänestä jotakin tai anna vinkki!

Kurkijoen oman taiteilijan Kosti Meriläisen maalaus kurkijokelaisen kellosepän Emil Hurmeen Lapinlahden Lauvatsaassa olleen mökin sisätiloista. Signeerattu Meriläinen 1938. Kuva on kopioitu Kurkijoki-museon "Hakulisen diakokoelmasta".



Taiteilijan omakuva. Kuva: Wikimedia

Kurkijoen oma taiteilija

Kosti Meriläinen (s. 1886 Kurkijoki, k. 1938) oli suomalainen taidegraafikko, taidemaalari ja pilapiirtäjä.

Hän opiskeli Suomen Taideyhdistyksen piirustus-koulussa ja Taideteollisuuskeskuskoulun iltakursseilla. Hän teki opintomatkoja Tanskaan, Italiaan ja Itä-valtaan. Meriläinen maalasi maisema- ja henkilökuvia, mutta hänen vahva lajinsa oli taidegrafiikka, erityisesti etsaus. Hänen graafinen tuotantonsa käsittää noin 200 teosta. Hän osallistui

Marraskuun ryhmän taiteilijapiiriin näyttelyihin. Ulkomailta hänen tuotantoaan nähtiin mm. Moskovassa ja Kööpenhaminassa.

Lisäksi hän ansaitsi sivutuloja kuvittajana ja pilapiirtäjänä. Hänen pilapiirroksiaan julkaistiin Kurikka-lehdessä ja Tuulispäässä sekä ruotsinkielisissä pilalehdissä. Meriläisen boheemiin ystäväpiiriin kuuluivat muun muassa Jalmari Ruokokoski ja Ilmari Aalto.

Tiedot kokosi **Tapio Nikkari**

Taiteilijan perhekuva. Räättäli Heikki Meriläinen s.1852 ja puolisonsa kättilö Anna Liisa o.s. Rautio s.1856. Pojat ovat kaartin musikanntti Eino Meriläinen s.1884, taiteilija Kosti Meriläinen s.1886 ja Heikki Meriläinen s.1894. Taustalla oleva rakennus vaikuttaa 1930-luvun lopulta puretulta nahkatehtaalta, joka sijaitsi lähellä uutta kunnantaloa. Kari Rahialan kok.



Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija.

Tilaa nyt Kurkijokelainen, kaksi kertaa kuukaudessa ilmestyvä pitäjälehti!
Vuosikerta vain **44** eur. Tilattuna n. 1,80 eur/kpl.



Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Itselleni ☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Pvm. _____

Allekirjoitus: _____

Palauta kuponki kirjokuoressa osoitteella:
Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijoki.fi tai kurkijokelainen1@gmail.com

TILAA KURKIJOKELAINEN ENSI VUODEKSI,

SAAT LOPPUVUODEN LEHDET ILMAISEKSI!

Tilaa Kurkijokelainen itselle tai lahjaksi, saat loppuvuoden lehdet ilmaiseksi ja lehden tämän vuoden hinnalla, 44 €/vuosikerta.

Tarjous koskee uusia tilauksia.

Tilaukset sivulta: www.kurkijoki.fi, toimitus@kurkijoki.fi tai 050-5213336.

KESTOTILAAJIEN KESKEN ARVOMME ILMAISEN VUOSIKERRAN.



Tilaa Kurkijokelainen lahjaksi

viereisellä tilauskortilla tai soittamalla toimitukseen p. 050-5213336

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoinna:
ma suljettu, ti-pe 12-17, la 10-14

Muistathan tehdä muuttaessasi osoitteenmuutoksen Kurkijokelaiselle?

Lehti ei saa uusia osoitteita tietoonsa automaattisesti.

Postista saa "Osoite muuttuu"-kortteja, jotka kulkevat ilmaiseksi.

Kurkijokelainen,
Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
puh. 050-521 3336,
toimitus@kurkijoki.fi

Asianajajia



ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN OY

asianajaja, varatuomari
Heikki Rantanen
Kauppälankatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, 0400 740550
toimisto@heikkirantanen.fi
www.heikkirantanen.fi

Murteella

Vastaukset

1. pitää, olla pakko
 2. petivaatekasa (arnejassa)
 3. pikimusta
 4. puolukka
 5. tänä päivänä
 6. raaka (marja)
 7. lähteä, mennä
 8. porukka, sakki
 9. poika
 10. tee
- Koonnut Karri Teräntö isänsä Pauli Terännön sekä hänen perheensä sodanaikaisista kenttäpostikirjeistä ja -kortteista.